

SEDIN

CREATIVE
METHODS
FOR SUCCESSFUL
INCLUSION
IN MULTICULTURAL
SCHOOLS

CREATIVE LEARNING METHOD
EL MÈTODE DE L'APRENTATGE CREATIU

CENTRE OF HIGHER EDUCATION IN THEATRE STUDIES

SEDIN

Mètodes
creatus
per a una
inclusió
exitosa en
escoles
multiculturals

Un pròleg al mètode de l'aprenentatge creatiu com a eina d'inclusió social i integració

La integració social és el moviment de grups minoritaris com les minories ètniques, els refugiats i els sectors menys privilegiats d'una societat en el corrent principal de les societats.

El Creative Learning (CLEAR) o aprenentatge creatiu es basa en l'aplicació a les aules d'una forma de teatre d'imprevisió, no expositiu i orientada a processos, on els participants són guiats per un líder per imaginar, aprendre i reflexionar sobre experiències reals i imminents. El Creative Learning parteix del món natural dels infants i del joc creatiu i els desenvolupa, utilitzant tècniques teatrals, per crear experiències d'aprenentatge que són per als participants.

El teatre es preocupa en gran mesura per la comunicació entre actors i públic. El Creative Learning es refereix al contacte i la comunicació entre el professor i els estudiants i entre els estudiants i el món, enriquant l'experiència dels alumnes.

L'aprenentatge creatiu és un mètode d'ensenyament per a les escoles primàries tradicionals. Tanmateix, aquest mètode és apropiat i aplicable a escoles i classes amb grups de nens que necessiten integració

/inclusió social. Ens referim principalment als grups de nens que van arribar a Europa a causa de la recent crisi dels refugiats i que es troben davant circumstàncies socials i religioses força hostils; sovint no poden adaptar-se a la vida quotidiana, ja que el nou entorn és contradictori amb els seus costums habituals i amb la seva cultura tradicional.

Aquests nens, igual que les seves famílies enfrontades a barreres socials, opten per l'aïllament sota la pressió dels nous requisits socials que semblen incomprensibles.

L'APRENTATGE CREATIU pretén esdevenir una eina útil per a tots els implicats en el procés educatiu i proporcionar material per a experiments significatius a l'escola. Es dirigeix principalment als professors i a l'educació primària.

Té caràcter teòric i pràctic. Simultàniament podria ser el mètode d'escolarització i el mitjà d'ensenyament per integrar els nens que romanen aïllats a causa dels motius anteriorment esmentats.

El projecte SEDIN serà plenament especialitzat i es pot convertir en una eina útil per als professors. No només hauran d'ensenyar els plans d'estudis oficials, sinó que permetran incloure accions creatives per aconseguir la integració dels infants refugiats, aconseguint així reconciliar-los amb el marc social, referint-nos a l'escola, la classe i els seus companys. Aquest és un procés bidireccional ja que l'aprenentatge creatiu se centra en el propi marc que hauria d'estar obert a acceptar i acollir nens de diferents procedències.

Utilitzant aquest mètode, l'escola es converteix en una zona vívida i atractiva per a tots els estudiants, independentment dels antecedents socials, religiosos, nacionals o culturals.

L'aprenentatge creatiu es centra especialment en la interacció entre la comunitat escolar i entre el teatre i l'aprenentatge.

Es basa en el marc pedagògic comú on la imitació, l'acció, el joc de rols són els mitjans que el nen escull espontàniament per comunicar-se i aprendre del seu entorn.

El teatre, com a punt de trobada de diverses formes d'expressió artística, dóna al nen l'oportunitat d'explorar l'entorn social, les seves pròpies inclinacions i interessos, desplegant així la seva personalitat.

Com a activitat, eminentment col·lectiva, afavoreix la socialització del nen fent que el nen sigui un entusiasta de la comunicació i l'esperit d'equip.

CLEAR Pot ser una alternativa per nens amb dificultats en el llenguatge, o amb dificultats de resposta a mètodes educatius tradicionals i que com a conseqüència d'això es senten marginats i rebutjats pel sistema educatiu.

CLEAR i els seus creadors remarquen que el teatre pot funcionar com un pont entre civilitzacions, nacionalitats i religions. És un mètode eficaç d'ensenyar tot tipus d'assignatures o àrees.

No té perquè ser un mètode exclusiu però si una de les opcions per introduir varietat, encant i diversió a les aules.

Les característiques dels estudiants refugiats

L'èxit acadèmic dels alumnes amb antecedents de refugiats està molt relacionat amb el seu vincle amb la comunitat escolar que els acull.

Les i els mestres poden utilitzar la seva experiència pedagògica més de manera efectiva quan entenen com enfortir la participació dels infants. Això és especialment cert quan les experiències traumàtiques del nen impacten directament en el seu aprenentatge i la seva actitud a classe. Segons els resultats de recerca, els principals obstacles als que s'enfronten els estudiants refugiats i nouvinguts a les aules són:

- el repte que els suposa processar informació, organitzar material i establir objectius.
- l'esforç que els suposa realitzar les tasques a l'aula, regular les emocions i l'atenció.
- els problemes per comprendre les relacions causa-efecte i per posar-se en la perspectiva dels altres.

Es va preguntar als professors experimentats i eficaços que havien tingut estudiants amb antecedents de refugiats com van motivar els alumnes en **àrees clau** per a enfortir el seu compromís

Crear un ambient d'aprenentatge segur

1. **La creació** d'una aula que es sent segura és essencial per als estudiants amb l'experiència traumàtica d'haver de ser refugiats. S'ha d'establir una manera de comunicar-se fàcil i segura.
2. **Crear** entorns i respostes previsibles: la pre-dictabilitat a classe i, en general, a l'escola ajuda els estudiants a sentir-se segurs, protegits i relaxats.
3. **Establir** activitats regulars dins del flux diari, amb salutacions i adéus consubstancials, ressenyes diàries, marcadors de punt de transició, activitats calmants, etc.
4. **Triar** esdeveniments importants per fer un desig i celebrar (p. ex., aniversaris, festius, festivals escolars, etc.).
5. **Reconèixer** i evitar situacions o configuracions que activin el malfuncionament dins i/o fora de la classe, com en els descansos.

Els enfocaments efectius per donar suport als estudiants amb antecedents de refugiats emfatitza la

Construir connexions

construcció, o reconstrucció de relacions segures. Els membres del personal escolar tenen un paper vital com a adults segurs i afectuosos.

- **La creació de xarxes segures** entre l'estudiant amb antecedents de refugiats i família amb els serveis comunitaris és un requisit previ per a un èxit complet a la classe i el bon funcionament del sistema escolar, sobretot en els primers mesos.

- Amb la **família de l'estudiant**.

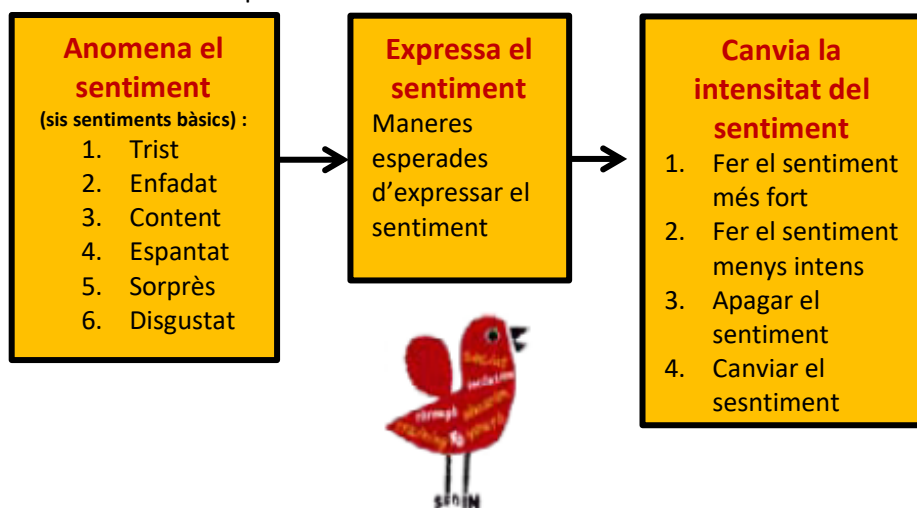
Foment de les habilitats emocionals

- Entre l'estudiant i altres estudiants
- Entre l'estudiant i altre personal.
- Aprendre a gestionar emocions és part del desenvolupament normal.
- Les habilitats emocionals són importants

habilitats de vida i habilitats de supervivència a l'aula.

- Moltes qüestions de comportament a les aules són el resultat d'un desenvolupament limitat d'habilitats emocionals. Els estudiants que tenen un trauma a una edat primerenca, potser no han après a manejar sentiments intensos.

Un desenvolupament emocional basic seria:

FASE DE PREPARACIÓ de l'aula

L'APRENENTATGE CREATIU com a eina d'integració i inclusió social dels refugiats

L'aprenentatge creatiu és un mètode ben conegut i útil per a la inclusió social i la integració dels refugiats. Les tècniques teatrals proporcionen un ambient d'aprenentatge humanístic i antidiscriminant. **Les eines teatrals poden ser utilitzades** per a la inclusió dels estudiants i grups exclosos i estar oberts a les diferències, diferents orígens, cultures, religions, mentalitats i costums diferents. Mitjançant l'ús d'eines teatrals, també podem millorar l'empatia, trencar les barreres culturals i els estereotips i promoure l'aprenentatge intercultural i la creació d'equips.

Per als grups de refugiats, especialment, podem utilitzar eines teatrals per fer-los sentir integrats a la comunitat d'acollida mentre es construeixen amistats i un clima d'entesa mútua. Els jocs de teatre, els jocs de rol, el coneixement de l'activitat de l'altre, els jocs de confiança i activitats de team building (construcció d'equips) són **activitats** molt enriquidores que ajuden a trencar les barreres entre

grups. El teatre està centrat en els drets humans universals i defense el respecte dels principis.

- Un programa general de preparació de la classe podria incloure el següent (aquest programa és només una suggerència i pot ser enriquit pels professors utilitzant la seva experiència i coneixement sobre recreació creativa, pedagogia estètica i jocs teatrals tenint en compte les particularitats de les seves pròpies classes).

FASE 1

- Activitat de benvinguda
- Coneixement mutu a través de jocs de teatre
- Confiança mútua a través de jocs de teatre
- Creació d'equips a través de jocs de teatre
- Introducció al Creative Theatre

FASE 2

- Comunicació efectiva a través del teatre
- Teatre com a eina d'inclusió social i integració
- Les tècniques teatrals com a eines docents
- Activitats d'empatia i respecte
- Accions per al procés d'integració

FASE 3

- Cultura i teatre
- Procés del teatre experimental (Immigració)

FASE 4

- Mètodes artístics alternatius per a la integració
- Teatre fòrum, loga per a nens, clown, animació, titelles, màscares, etc.

Exemples a: https://issuu.com/toposarte/docs/sedin_the_appendix

La introducció anterior es refereix a elements sobre els quals es basa l'aprenentatge creatiu i les seves tècniques. Les rutes d'aprenentatge creatiu passen pel teatre, ja que aquest últim ofereix les seves eines a les rutines quotidianes de l'educació.

L'entorn descrit i les seves característiques fan que l'activitat creativa d'aprenentatge; en el cas d'educar els refugiats, pot crear un marc amistós i constructiu perquè s'assimila el coneixement. El professor actua principalment en aquest i es converteix en el líder i únic creador de les pràctiques necessàries.

L'aprenentatge creatiu... fins el moment

Els i les mestres poden promoure que els estudiants refugiats facin suggestions.

Què pot fer el professor:

- Proporcionar un ambient estable i còmode i estar atent a escoltar. Els estudiants poden voler preguntar i possiblement explicar-te les seves experiències. Ajuda als estudiants a saber com aproximar-se a tu essent específic sobre com poden ser creatius i expressius.
 - Tenir en compte que molts nens poden provenir d'una escolarització poc plena o, fins i tot, no haver estat mai a l'escola. Proporcionar una comunitat segura a l'escola i a la classe. Mostrar que la diversitat és benvinguda i apreciada, no temuda.
- a. Tenir visibles rètols de benvinguda en diferents llengües.
 - b. Tenir visibles fotografies i objectes provinents dels diferents països dels quals vinguin els estudiants de l'escola.
 - c. Promoure discussions a classe sobre estereotips i prejudicis (mantenir

la discussió amb un caire general i no centrada en estudiants particulars).

- Proporcionar oportunitats creatives perquè els nens expliquin les seves històries o exploren els seus antecedents. Les assignacions voluntàries podrien ser entrevistar els pares, proporcionar un informe sobre el país d'origen, proporcionar un menjar favorit de la cultura pròpia, etc. Alguns estudiants no volen mostrar les seves diferències, de manera que aquestes activitats han de ser totalment voluntàries, canviades amb altres alternatives acceptables. És possible que alguns estudiants no puguin explicar les seves històries, a causa del trauma que han experimentat.

Educació i creació

L'educació i, sobretot, l'educació primerenca funciona sota una sola condició bàsica:

Un grup de persones (estudiants) a causa de l'edat tenen menys coneixements d'altres (professors) que en saben més. L'escola és el lloc on es produeix un procés comunal: transferint el coneixement i l'experiència des dels segons fins als primers.

Aquesta és l'única condició i s'aplica a l'escolarització. Durant aquest procés no hi ha lloc per a cap tipus de discriminació, com ara prejudicis racials, diferenciació de classes, diferències basades en el color, la religió, la política, l'aparença física o el codi de vestimenta.

Els membres de les escoles són fills menors d'edat i els adults tenen una educació i un nivell cultural superior, per tant, són aquests adults els que estan obligats a ser els exemples. Així doncs, l'escola hauria de ser un lloc per intercanviar idees. Una zona lliure on les visions s'expressen

lliurement i es posen en acció. Una aproximació visionària a l'escolarització i l'ensenyament significa crear.

En sentit ampli, l'escolarització coincideix amb el teatre. El teatre és un procés de col·laboració on convergeixen les visions de molts creadors diferents, que acaben amb una visió recíproca en acció que es comunica al públic.

L'aprenentatge creatiu és un mètode per crear un altre pont entre educació i teatre; d'aquesta manera, les idees i les visions evolucionen sense parangó, disminueixen les discriminacions i sorgeixen resultats positius dins d'un marc d'alegria i creativitat.

Coneixement sota noves condicions

En virtut de les noves condicions en què un gran nombre de persones es veuen obligades a exiliar-se o a buscar refugi a l'estranger a causa de guerres o persecucions i comencen des de zero a ser sotmesos a proves extremes, la necessitat imperativa és crear condicions d'ensenyament i aprenentatge en què preval el coneixement i la creativitat.

El món civilitzat ha de ser obert i receptiu per als nens que utilitzen el coneixement i la creativitat en el marc escolar. La condició imperativa de no discriminació sempre ha d'existir.

L'acoblament de l'art i l'educació no es pot aconseguir amb un desig; necessita accions i depèn del professorat de recalcul·lar-ne la necessitat; no només per preservar la naturalesa humanitària de

l'educació sinó per al professor com a personalitat que pot introduir aquest procediment intrínsecament significatiu revolucionari,

**La/el
mestra/e
com a guia**

coneixement, escolaritat i cultura. D'aquesta manera, el professor es convertirà en el guia que tant és necessari en l'actualitat.

L'aprenentatge creatiu ofereix als professors un mitjà incansable per a la cooperació amb els estudiants en un entorn ple d'amistat, comprensió mútua i tolerància, acceptació de la diversitat i l'obertura d'un diàleg entre diferents civilitzacions.

L'aprenentatge creatiu utilitza la seva eina principal: teatre i activitats creatives que condueixen a l'acció i l'enteniment col·lectius.

Imaginació

Durant el procediment educatiu, el professor transmet coneixements i experiències ben establertes als estudiants. L'aprenentatge creatiu afegeix un altre element i ofereix al professor una altra eina important: La imaginació.

La imaginació no està en el perímetre del coneixement i la ciència: és el punt de partida des del qual comença el creador. Qualsevol científic pioner és un creador total. Abans d'iniciar el **procediment científic**, ha concebut el projecte, la seva realització i les conseqüències posteriors. Després ingressa al camp de confirmació, proves i documentació de la visió inicial: la imaginació es posa en pràctica.

Qualsevol punt de partida significa visualitzar-lo. La imaginació funciona amb imatges visions, contradicció amb els **mètodes d'ensenyament** típics que es basen en conceptes.

Les imatges/visions són eloqüents i palpables; els conceptes no importa com de coneguts i usats, sempre mantenen un comportament obscur, ombrívol, incompreensible i tal vegada malentès.

Qualsevol procediment científic (visualització, experimentació, pensament, investigació de laboratori, experiència i coneixement) pot ser reeixit o no reeixit. En aquest últim cas, el científic recorre al principi: la visió inicial i la imaginació. Tenint l'experiència del fracàs, el científic s'inicia des de zero, torna a modificar i actua. Tal i com són les coses actualment, els **mètodes d'ensenyament** predominants sobrepassen la imaginació, i es basen en el que ja documentat i provat.

L'aprenentatge creatiu considera l'educació com un procés creatiu i no estereotipat. En conseqüència, tendeix a portar aquest component directe a la classe; comença des de la imaginació i la visualització com ho fa la creació científica.

L'aprenentatge creatiu significa fer servir la imaginació per crear i arribar al ja provat. Tanmateix, l'aprenentatge creatiu no està restringit a **referències educatives** sobre el coneixement establert, sinó que utilitza la imaginació per assolir el coneixement a través de l'experiència adquirida per l'acció.

La imaginació i la visualització no deixen espai a la discriminació i la diferenciació. Tot el contrari: els diferents punts de partida de cada estudiant enriqueixen el procés creatiu.

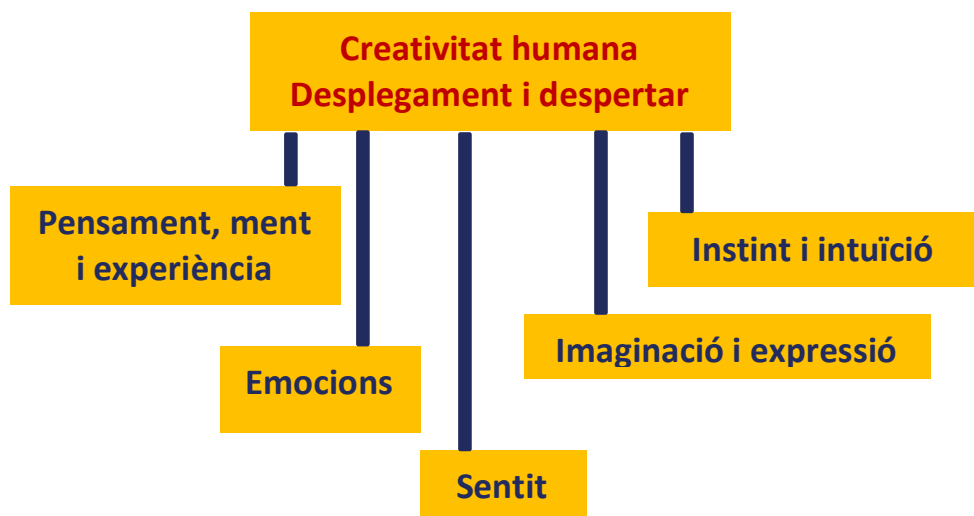
La creació compartida, la comunicació i la col·laboració, com s'ha esmentat anteriorment, juntament amb la imaginació, fan que el procediment educatiu procedeixi de molts elements generant flux i la conciliació entre aquests elements diferents però no conflictius.

Mitjançant l'aprenentatge creatiu, diverses cultures, religions, creences, i tradicions confluiran constructivament en comptes de xocar.

La nostra elecció per parlar a través d'imatges es fa per reforçar les nostres creences; d'aquesta manera es lliura el següent diagrama:

L'aprenentatge creatiu es basa i es desplega:

**L'art
com a
mitjà de
coneixement**

L'art en general i el teatre en particular han demostrat la seva generositat. En una varietat de maneres, ofereixen una infinitat de codis que permeten que la imaginació i la visualització es posin en pràctica dins de la classe docent.

Imitació, actuació, narració, música i cant, ballar i moure's, resumeix codis i modes ben preparats per al professor i els alumnes. Gairebé tots els mòduls es poden abordar de moltes maneres diferents. Depèn del professorat d'apropar-se a la docència amb un estil creatiu imaginatiu i això alhora té a veure en les bones relacions entre el professor i els estudiants.

Quines eines teatrals utilitzem en l'aprenentatge creatiu

Durant l'aprenentatge creatiu, fem servir les tècniques teatrals i produïm un nou mètode d'ensenyament. Utilitzem components creatius i pràctics de les altres arts, com ara la pintura, la música i la dansa, però sobretot mecanismes fonamentals perquè incorporen una acció relacionada amb l'experiència social vista des d'un punt de vista mutu sense desviar-se del trauma personal.

Tanmateix, hem d'aclarir que: **mentre que l'art del teatre interessat en el producte final que hauria de ser perfecte i val la pena veure**, en Creative Learning estem interessats en el procés en curs, el teatre com a mitjà és una tècnica per obrir i interconnectar els estudiants, de manera que el producte final es jutja segons objectius d'aprenentatge i el criteri és que els alumnes van aprendre, el que significa que conquereixen el coneixement en molts mòduls temàtics diferents i, per tant, també en desenvolupament personal. Insistim que l'aprenentatge creatiu ha de quedar entès en els ideals més alts del joc perfecte. No hem d'estar ocupats amb "bellesa de l'obra" o "la bona actuació", el que significa que el professor no hauria de creure que està creant art. L'únic objectiu de l'ús de l'aprenentatge creatiu és millorar el coneixement a través del joc, la creació, l'actuació i l'experimentació. Ens centrem en la conquesta de cada mòdul temàtic. Posem èmfasi en l'assimilació i l'ús del coneixement.

En el cas dels nens refugiats, ens interessa principalment la inclusió social i la integració. Així, doncs, remarcuem el nostre objectiu: que els nens i nenes de diferents països se sentin còmodes dins del nou país estranger i el

seu sistema educatiu mentre mantenen les seves identitats culturals originals.

Així, els components teatrals utilitzats són:

1. Marc humà
2. Marc de ficció
3. Personatges i joc de rols
4. Conflicte i tensió
5. Focalització de l'objectiu
6. Lloc imaginari
7. Temps imaginari
9. Discurs
10. Moviment
11. Sentit d'inspiració i creativitat

El programa en detall

Marc humà

És l'ambient on viuen els humans (guies, professors, alumnes, rols) i on es crea una xarxa de relacions; relacions que es continuen i completen a través de l'aprenentatge creatiu.

Marc de ficció

Es tracta de la qualitat de les relacions que evolucionen durant l'ús de l'aprenentatge creatiu. Aquestes relacions creen un sentit de comunitat als estudiants i determinen els objectius i les accions comunals.

Personatges i joc de rols

Entre individus o grups amb actituds fixes, els objectius comuns es creen mitjançant interrelacions que milloren l'aprenentatge dels continguts i ajuden als estudiants a entendre i experimentar el que està sent ensenyat

Conflicte i tensió

Durant qualsevol lliçó creativa, l'acció no és lineal, sinó que admet ritme i passa per diverses fases. Quan ens referim al conflicte i la tensió, no volem lluitar; volem estimular les relacions amb objectius mutus.

Focalització de l'objectiu

S'han de marcar objectius clars; el procediment d'experimentació es concentra, doncs, en el blanc sense anar-se'n per les branques ni distraccions.

Lloc imaginari

Lloc inventat que ajuda a ampliar i analitzar conceptualment els objectius d'aprenentatge. (Per exemple, el lloc podria ser un mercat on els productes s'intercanvien, els estudiants compten pesen i calculen perquè les matemàtiques es converteixin en una pràctica rutina diària).

Temps imaginari

La imaginació necessita temps i espai per desenvolupar-se; tot i que aquest espai i temps solen ser diferents de l'escola mateixa. Preguntes com: "què passa si vivim en aquest lloc en aquell moment?" fan que els estudiants puguin plantejar i imaginar.

Discurs

No volem dir només el discurs articulat sinó també el discurs intern derivat del contacte visual, el llenguatge corporal, el moviment, etc. L'articulació no sempre és necessària per comunicar-se i ensenyar. El discurs pot improvisar-se i és inherent als nens. Els ajuda completant les relacions no

expressades i en desenvolupament dins del marc d'un aprenentatge creatiu.

Moviment

Qualsevol lliçó creativa té com a finalitat impulsar els nens a partir de la passivitat estàtica a classe o la immobilitat del procés d'ensenyament, que ja coneixem de la posició imposada pels ordinadors. Per tant, correspon al professor durant qualsevol Lliçó Creativa crear flux i moviment i, si cal, canviar el disseny de la classe.

Sentit d'inspiració i creativitat

L'aprenentatge creatiu utilitza tècniques teatrals basades en la imaginació i la visualització, de manera que la inspiració i l'autoexpressió són requisits. Igual que la creació en el concepte d'alliberament d'Aristòtil, vénen a classe una vegada que preval el sentit de la diversió creativa i la col·laboració.

De la teoria a la pràctica

Preparacions necessàries abans d'una sessió

1. Utilitzeu la vostra imaginació per transformar la sessió en ... imatges

El procés d'imaginació comença des del moment que es concep la sessió. Abans d'entrar a la classe, el professor ha d'haver formulat un marc del que s'ha de fer. En aquesta etapa no es necessiten. El mateix passa amb la finalització: el professor no està obligat a seguir tots els passos predefinits. En lloc d'això, es requereix espai per a la improvisació; l'obertura a suggeriments condueix a col·laboracions ja que els nens senten que lideren la classe. No obstant això, el professor ha de planificar amb anticipació, utilitzar la seva imaginació i visualitzar les etapes bàsiques de la sessió creativa.

El pla hauria d'incloure elements de col·laboració i el desenvolupament dels nens en classes multiculturals que ajudin a la seva socialització i inclusió social.

Per exemple: Treballa com si fos una pel·lícula composta per petites imatges estàtiques. Crea un senzill "story Board" dibuixant una imatge per a cada capítol de la sessió. Així doncs, tindràs una guia de la sessió a les teves mans.

2. Tingueu a mà qualsevol material que es necessiti

Els materials han de ser els senzills i quotidians que podem trobar a casa o a l'aula. El rotlle de paper blanc, els fulls A4, els colors, una caixa o una cistella, un tros de tela d'una llençol vell, una corda fina o un cable, etc., poden ser molt útils i seran utilitzats moltes vegades en diferents classes. Si aquesta tàctica continua durant unes poques hores lectives, amb el temps la classe tindrà els propis accessoris, i estarà equipada amb materials útils per a classes de futur.

**Durant la
sessió**

3. Desperteu l'interès dels infants amb una introducció motivadora.

Trobeu un primer element per sorprendre als nens: una pista estranya per excitar la seva imaginació i despertar la seva creativitat. L'element sorpresa sempre és eficaç ja que atia la imaginació i l'atracció per una cosa desconeguda, nova i aventurada. El mestre s'hauria d'atrevir a utilitzar elements ficticis, poètics i fins i tot mitològics, mentre suggereix una narració amb inventiva als estudiants.

4. Qui seran els herois i heroïnes d'aquesta història?

Escolliu els protagonistes i els rols dels personatges de la història sense ignorar el fet que, en les classes multiculturals que volem, a banda de l'ensenyament, hem de crear un sentit d'inclusió social i tots els procediments han d'incloure tots els nens i nenes dins d'un marc de col·laboració ajudant-se mútuament.

A més, la sessió pot incloure figures històriques en una classe d'història, o elements químics personalitzats en química, o nombres, conceptes matemàtics i relacions en una classe de matemàtiques. No és necessari un número, una paraula o un element químic que els nens puguin representar. Es poden fer servir objectes que els mateixos nens i nenes animin. A través d'aquesta animació, els nens hauran de moure's, actuar i adoptar comportaments. En general, donen a llum papers actius i "herois" a mesura que treballen en sentit teatral.

5. Personalitza aquests herois i heroïnes

Guieu els nens i nenes per a què es moguin, actuïn i adoptin personalitats en el sentit teatral. Creeu "caràcters" interessants. Encoratja aquests personatges a actuar per una raó específica d'acord amb l'objectiu d'aprenentatge.

Al personificar els rols/herois de cada sessió, els nens i nenes tenen la possibilitat d'expressar-se. Quan el nen "vesteix" l'heroi del seu rostre, la seva personalitat i els seus objectius, el nen té l'oportunitat d'utilitzar el rol com a vehicle per expressar lliurement les seves pròpies experiències i sentiments; d'aquesta manera traumes i experiències passades i pors ocultes i poden sortir a la superfície i el professor sensible i intuïtiu pot saber com ajudar al nen. Això darrer l'últim juga un paper important en Creative Lesson i Creative Learnig.

6. Concreteu l'argument i definiu les relacions entre els infants i els protagonistes

Feu que l'objectiu dels protagonistes, els seus temors, que volen evitar, què pot funcionar per aconseguir els objectius quedin ben definits. Les regles han de ser senzilles i definides principalment pel professor i seguides pels nens. Això bé determinat pels objectius d'aprenentatge i els continguts conceptuals de la sessió. És més fàcil fer-ho quan a la sessió s'ensenya història, religió o geografia. Els nens necessiten uns quants minuts per escriure/donar una descripció de l'heroi o heroïna que representen. D'aquesta manera obtenen la possibilitat d'infiltrar elements personals a l'argument de l'obra.

7. Feu que la història sigui simple

En la història els "herois" han de poder viure, ser els protagonistes, desenvolupar relacions, iniciar converses o arguments, o simplement ser els uns amb els altres, de manera que s'arribi al resultat objectiu de la sessió. El guió de la sessió ha de seguir sent senzill amb una visió clara. Això comença des de la fase 1, on el professor dibuixa la lliçó amb frases simples mentre crea l'story-board.

8. Inspireu-vos en ambients imaginaris "encantats"

... i/o manlleveu-los de la mitologia, literatura, contes, contes, obres de teatre.

En particular, els contes de fades i llocs coneguts/amables, ofereixen material

ric a nens i professors per igual. També l'story-telling, el teatre, la mitologia, etc., són fonts per a l'acció creativa. Quan l'acció està ambientada en un lloc que desperta la imaginació dels nens i nenes i es promou que expressin les seves idees, i creïn el seu món propi, contribuint així a la sessió.

9. Formuleu un escenari senzill

Feu un guió de les seqüències bàsiques, des d'on passarà l'acció fins arribar al resultat desitjat. És probable que l'acció es desenvolupi a través de diverses aventures que no arribaran al final amb molta facilitat. Correspon al professor trobar el mètode adequat que conduirà l'acció al conflicte o nus. El so de la campana pot ser una "eina" que permeti al professor canviar l'acció per arribar al final desitjat.

10. Després d'arribar al pic d'acció, el final no ha d'estar lluny

Des del pic, [crescendo], hauríem de poder arribar a la fi de l'aventura de manera ràpida evitant qualsevol detall superflu. No obstant això, assegureu-vos guardar una mica de sorpresa per al final.

Implementació

Creative Learning pot suposar una combinació ideal de l'educació i el procés de coneixement amb l'art del teatre. El teatre inclou el coneixement, l'alegria de creació i la felicitat del joc.

A continuació es presenten resums d'estudis de cas realitzats dins del marc educatiu de Grècia. Tanmateix, només són indicatius, ja que la imaginació i la creativitat del professor i la motivació dels estudiants són les principals components cap a una Lliçó Creativa constructiva que apunta al coneixement i a la inclusió/integració social de nens amb diferents rerefons culturals.

De la mitologia i la tradició

La mitologia grega és tan rica i plena de temes mitològics que pot ser la base de l'educació i la inclusió social. A més, la mitologia grega presenta una altra característica única: no es limita als estrictes determinants geogràfics de Grècia; s'estén des de la vora d'Europa fins a les profunditats de l'Extrem Orient. Això significa que la mitologia grega inclou i incorpora mites derivades de diverses cultures a mesura que emigren o emigren més enllà de les fronteres que representen moltes ones de refugi al llarg dels segles. El mateix passa amb la tradició verbal grega i els mites del folklore.

A continuació presentarem diversos estudis de cas de les escoles gregues relacionats amb lliçons de Geografia, Història i Llengua. Aquests casos d'estudi provenen de classes multiculturals amb aproximadament 25 estudiants.

Estudi de cas 1

Geografia

Suggerim el mite de Faetó i el carro del Sol fent Geografia.

Normalment s'aplica als nens de 10 anys, però es pot ajustar a qualsevol altra edat, altres classes o geografia de països estrangers o per introduir els nens locals a la geografia dels refugiats.

<http://ebooks.edu.gr/modules/ebook/show.php/DSDIM-D108/558/3662,15879/>

El famós mite parla de Faetó que és inquiet i condueix el carro del Sol del seu pare però no pot controlar els cavalls salvatges.

Material per a la lliçó

Olives,

Blat

Taronges

Altres fruits i productes grecs

Música de CD

Disseny de l'aula

Un o dos escriptoris es mouen al centre de la classe, imitant el cotxe del sol, mentre que la resta de les taules es posen a un costat.

Fase 1

El professor fa grups de cinc nens i anomena zones de Grècia preguntant qui produeix el què. Els nens col·laboren i porten els productes a classe o anomenen els productes de memòria.

Kalamata produeix olives, Creta taronges, Tesàlia blat, Macedònia

fruites, i així successivament.

A més, altres estudiants tenen papers. Alguns són Faetó, altres són els seus cavalls salvatges amb poder de parlar, o alguns són els amics de Faetó.

Fase 2

El viatge comença. Música.

Faetó guia el carro i demana als cavalls que volin sobre Creta. Suggerim que aquest heroi sigui interpretat per un estudiant refugiat.

El mestre intervé preguntant als nens del carro des d'on procedeixen. Vénen del sud, i Creta és una illa que cap el sud encara a Àfrica i cap al nord encara cap a la resta de Grècia i Europa.

Creta produeix taronges i els nens del carro tenen set. Demanen als seus companys que interpreten als cretencs taronges per apagar la seva set. El professor té l'oportunitat d'elaborar i explicar als nens tot sobre Creta, ex, les muntanyes, els rius, etc.

Fase 3

El viatge continua i el carro del sol vola sobre altres zones de Grècia. A Kalamata s'ofereixen olives, blat a Tesàlia i a Macedònia, fruites. El professor continua afegint informació sobre els diferents llocs visitats.

Fase 4

Els nens i les nenes retornen als seus llocs inicials.

Les taules es tornen a col·locar. El professor finalitza la lliçó tradicionalment. Demana als nens què han après, què ha quedat sense entendre's, i aprèn les seves experiències.

El mateix principi es pot utilitzar en moltes altres lliçons, com ara història, fitologia, etc.

Estudi de cas 2

Història

Jason i els argonautes

<http://ebooks.edu.gr/modules/ebook/show.php/DSDIM-C103/88/698,2634/>

Aquest és un mite molt ric que permet moltes hores d'ensenyament/llicons.

Unitats:

Frixos i Hel·le - el velló d'or.

Els dos bous, els dracs – les proves de Jàson.

L'expedició dels argonautes: Les Ciànees o roques blaves.

Creta - Talos - el gegant amb les cames de coure.

Materials per a la lliçó

Materials: depenent de quina unitat treballem, recollim els accessoris necessaris. Música del CD player

Disseny de l'aula

A cada unitat el disseny de la classe necessita alteracions. Les escenes bàsiques són:

El palau del rei.

Els dracs es poden fer amb globus pintats pels nens.

Amb escriptoris es crear un gran vaixell, anomenat 'Argo'.

Creta i Talos poden ser una activitat docent en la qual els nens utilitzen rotllos de paper per pintar l'illa protegida pel seu mític guardià, Talos.

Fase 1

El professor construeix cada lliçó segons la narració i les accions que vol evocar.

Per exemple, la lluita de Jason amb els dracs pot ser divertit amb els nens que utilitzen globus i els exploten.

L'extermini de Talos podria passar utilitzant un mocador vermell al cap. Com sabem, Talos només tenia una vena amb sang del cap als turmells. Medea va enganyar a Talos, va treure la clavilla del turmell i va buidar-ne la seva sang.

Així que Talos porta una bufanda vermella al voltant del cap i una cinta al voltant del turmell. Els nens intenten acorralar-lo i exterminar-lo / conquerir-lo.

Fase 2

Els nens i nenes retornen als seus llocs inicials.

Les taules es tornen a col·locar. El professor finalitza la lliçó tradicionalment. Demana als nens què han après, què ha quedat per explicar i escolta les seves experiències.

El mateix principi es pot utilitzar en moltes altres lliçons, com ara història, fitologia, etc

Estudi de cas 3

Llengua

El següent estudi de cas és molt útil ja que ajuda a la inclusió i la conciliació social dins del micro-món de la classe. Ofereix al professor l'oportunitat d'adaptar la lliçó i centrar-se en el tipus d'estacions de diversos països, inclosos els que provenen dels nens refugiats. Durant aquesta lliçó sorgeixen moltes sorpreses, provocant l'interès dels nens. Per exemple, si alguns nens procedeixen d'Orient Mitjà mai no han experimentat neu, així que, en general, els hiverns o els estius són completament diferents en comparació amb els països europeus. O la primavera que no està definida per el florit dels ametllers sinó pel d'altres plantes.

La primavera i les quatre estacions

<http://ebooks.edu.gr/modules/ebook/show.php/DSDIM-A110/717/4748,21391/>

Materials per a la lliçó

Un reproductor de CDs

Sons del vent per a la tardor i l'hivern.

Sons de cigales per l'estiu

La campana del professor

Els mestres poden trobar alguns dels sons en aquest enllaç:

<http://naturesoundsfor.me/load/compositions-by-sounds>

Disseny de l'aula

Els escriptoris es posen als costats de manera que hi hagi espai buit al mig de la classe.

Fase 1

Els nens i nenes utilitzen un tros de paper i el tallen en peces molt petites, per utilitzar a la Fase 2, com a neu. També pleguen una peça de paper (preferentment negra) per representar merles. Després els nens i nenes pugen una muntanya (en realitat els escriptoris i les cadires) i després la baixen caminant per la classe. Simulen que pugen i baixen muntanyes a través dels seus camins.

Fase 2

Les muntanyes estan plenes d'arbres que van canviant d'acord amb l'estació.

Primavera, estiu, tardor, hivern.

Els nens i nenes estan dividits en dos grups.

Grup A: pantomima – aquests nens i nenes són arbres.

Durant la **primavera** els arbres creixen i floreixen.

La mestra o el mestre guia els moviments dels arbres representats per nens i nenes. Comencen des d'una posició de genolls i poc a poc es van aixecant, estenent les seves mans/branques.

Estiu: Grup B. S'apropen als arbres i pengen a les seves branques diferents objectes com bolígrafs, boletes, etc., que es suposa que són fruits. Sona el so de cigales al reproductor de CD.

Tardor: El vent bufa. Grup A: amb el guiatge del mestre o la mestra, els nens es mouen com arbres en el vent. Abaixen les mans, es pleguen en ells mateixos, de manera que perden els objectes que tenien com si perdessin les fulles.

Hivern: Grup B: Envolten al grup A i llencen petits trossos de paper, que és la neu que han preparat a la Fase 1.

Fase 3:

Els grups canvien els rols i repeteixen l'obra.

Fase 4:

S'enriqueix la lliçó amb altres accions en la mateixa obra.

1. Un o més nens del grup B sosté una merla feta de paper i seguint el guiatge de la mestra o el mestre el llença d'arbre en arbre; moltes altres accions es poden realitzar utilitzant pantomima.
2. El nostre diari: Durant la fase final de l'obra, els nens escriuen en el seu diari que han fet a classe i l'aventura completa a es muntanyes durant les 4 estacions de l'any.

Fase 5:

Es torna la classe al disseny original

La mestra o el mestre acaba la sessió de la manera tradicional.

Fase 6:

La mestra o el mestre pot enriquir la primera activitat de les 4 estacions a través de preguntes i discussió amb els estudiants de manera que ells tinguin l'oportunitat de suggerir nous temes.

p.ex: Quines són les grans celebracions de la primavera? (Setmana Santa, Sant Jordi...), i de l'estiu? i de la tardor? i de l'hivern? etc.

Quines flors o fruits viuen les 4 estacions? I quins animals, ocells, etc? En les classes multiculturals tenir en compte de preguntar a totes les cultures/religions les seves celebracions durant les 4 estacions de l'any.

Enllaços de celebracions de diferents cultures:

Els romanís tenen l'Enderlezi

<http://txxs.gr/news/blogarontas/enterlezi-i-giorti-ton-tsigganon-gia-tin-anoiksi>

Els musulmans tenen el ramadà:

<http://www.thekeytoislam.com/el/what-do-you-know-about-eid-celebration.aspx>

El mestre pot proporcionar l'obra bàsica de les quatre estacions amb preguntes que poden incloure als nens i nenes refugiats que vulguin parlar de les seves tradicions locals, celebracions, **manera de vestir, menjar, etc.** depenent de les estacions en els seus països.

Estudi de cas 4

Llengua

Cartes al món

<http://ebooks.edu.gr/modules/ebook/show.php/DSDIM-E104/512/3315,13404/>

Materials per la sessió

Fulls mida A4 o qualsevol altre paper utilitzat per escriure.

Bolígrafs

Petites joguines per donar

La campana del mestre o la mestra.

Disseny de la classe

Els escriptoris es posen en els laterals de la classe creant coves que suposadament són uns 4 o 5 països estrangers.

El professor inclou països dels quals provenen els nens refugiats.

Fase 1

Els 24 o 25 nens i nenes es divideixen en 4 o 5 grups. Cada grup representa un país diferent. El script té un pre-requisit: cada nen té un amic d'un país diferent. Els països comentats pel mestre o la mestra han de tenir contrastos forts. Per exemple: Grècia-Afganistan-Sudan o Noruega-Egipte-Austràlia.

Fase 2

El mestre o la mestra escriu una carta. “Estimats nens i nenes, amb aquesta carta us faig una crida per a què al vostre torn envieu una carta als vostres estimats amics o amigues que viuen en altres països i a tot el món. Feu que la vostra carta sigui concisa i cohesiva però escriviu tot allò que sigui essencial.”

1. Els nens han de substituir qualsevol paraula difícil de la carta del professor amb un sinònim simple. Els nens escriuen cates als seus amics sobre alguna cosa de la seva vida de cada dia; ex: què mengen ? Quina roba fan servir? Com viatgen o van a l’escola? Que fan a l’hivern? I a l’estiu? A quins jocs juguen?
2. Els nens i nenes acaben les seves cartes.
3. Els grups trien un carter o una cartera per repartir les seves cartes al país on es dirigeix.
4. El carter o la cartera diu. “Vinc d’Afganistan i reparteixo una carta a aquest nen o nena de part d’aquest nen o nena. Aquí la tens. (Totes les cartes es reparteixen d’aquesta manera).

Fase 3

El mestre o la mestra escull algunes cartes per a llegir. Discuteixen els seus punts principals i el mestre o la mestra aprofita l’oportunitat per expandir la lliçó. Es poden fer bromes o posar-hi un toc d’humor preguntant, per exemple als estudiants si pensen que és millor viatjar amb un ferry o un submarí al nord d’Europa, o Canadà, o Alaska, i moure’s cap a Egipte on a vegades encara s’utilitzen camells. Després la discussió es pot moure cap a animals típics de cada continent i el mestre o la mestra pot fer notar que aquest tema

es podria ensenyar en sessions posteriors.

Per tancar la part de l'obra el mestre o la mestra demana als nens de contestar a les cartes rebudes ja que una amistat necessita contacte, per tant haurien de convidar amics cap al seu propi país. Aleshores ell o ella pregunta què podrien fer quan es trobessin, i els nens i nenes ofereixen idees sobre la trobada.

Fase 4

Els amics i amigues venen i es reuneixen els uns amb els altres. Cada nen o nena ha triat ensenyar alguna cosa al seu amic o amiga. Pot ser una dansa, un poema, i al final donar-li una joguina. Es presuposa que el nen ha d'explicar com funciona la joguina i ajudar al seu amic a entendre-ho.

Per exemple: Un animal: com es mou?

Un avió: com vola?

Un cotxe: com corre?

Algunes accions es trien i s'executen fent servir mímica d'una manera teatralitzada en front de la classe.

El mestre pren l'oportunitat per ensenyar de la manera oficial durant i a través de la pantomima.

Estudi de cas 5

Llengua

Aquesta lliçó implica molt de moviment a la classe degut al seu caràcter lúdic. D'aquesta manera els nens col·laboren divertint-se i oblidant les diferències.

<http://ebooks.edu.gr/modules/ebook/show.php/DSDIM-E104/512/3315,13404/>

La relació entre els adjectius i els noms.

Materials per la sessió

Fulls mida A4

Marcadors,

Dues caixes o cistelles. Una pels NOMS i l'altra pels ADJECTIUS.

La campana del mestre o la mestra.

Disseny de la classe

Espai buit. Poseu els escriptoris a un costat.

Fase 1

Amb el guiatge del mestre o la mestra, els estudiants escriuen de manera aleatòria, en diferents papers, noms i adjectius.

Els posen en les dues cistelles o caixes corresponents a “NOMS” i “ADJECTIUS”.

La mestra o el mestre tria els que poden funcionar millor per la lliçó.

Hi ha d’haver més adjectius que noms. Per exemple:

Noms

Porta

Jardí

Flor

Gos

Gat

Pissarra

Escriptori,

etc

Adjectius

Bonic

Bonica

Verd

Negre/a

Salvatge

Vermell

Aromàtic

Còmode

Suau

Blanc/a

Metàl·lic

Florit, etc

Fase 2

Els nens i nenes són dividits pel mestre o la mestra en dos grups:

Equip A Els lectors, aquells que llegeixen i reconeixen.

Els nens i nenes de l'Equip A es seuen al mig, en un cercle encarats cap a fora.

Equip B. Els Actors, aquells que actuen.

L'Equip B es divideix una altra vegada en dos equips. Un és un petit grup de 5-8 nens i nenes (en concordància a la mida de la classe). El grup més petit és el dels NOMS i el grup més gran el dels ADJECTIUS. Els nens i nenes del grup més petit (els NOMS) estan drets formant un cercle encarats cap a dins (cap a l'equip A que llegeix/reconeix/corregeix), amb una distància entre ells.

Els nens i nenes del grup més gran (els ADJECTIUS) corren, agafen papers de la caixa d'ADJECTIUS, retornen i es queden drets entre els NOMS. Els Lectors estan en el centre llegint/reconeixent en veu alta la combinació de noms i adjectius i escrivint-los o anunciant-los (el que sigui més convenient pel mestre).

L'equip més gran d'adjectius està més lluny i agafa papers del cistell, els col·loca en el seu pit i corre per estar entre dos noms.

Per tant, si es tria "bonic" pot corre i posar-se al costat de "jardí". O "pissarra blanca" o "gos salvatge", etc. Hi ha molta diversió quan es troben combinacions com "gat aromàtic", "porta florida", etc. Aquí, els nens i nenes de l'Equip A llegeixen/guien sobre la correcció d'una parella d'adjectiu i nom que van junts o no.

Si considerem que els adjectius tenen el mateix gènere i cas que els seus noms, el mestre o la mestra pot donar alternatives al equip lector, de manera que poden corregir parelles que no concorden.

Fase 3

Els equips A i B canvien els papers.

Fase 4

Els estudiants tornen als seus escriptoris i el mestre o la mestra procedeix a explicar la lliçó, explicant i combinant la Lliçó Creativa amb la teoria. El que s'ha guanyat aquí és que els nens tenen un coneixement més profund de la lliçó ja que primer de tot l'han experimentat.

Per exemple, si es fes en anglès es podria parlar de que els adjectius no tenen plural. En la nostra llengua, en canvi, han de tenir el mateix gènere i nombre que el nom. Els nens ho han experimentat, han rigut dels seus errors, ho han corregit, etc..

COORDINATOR

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

This project has been funded with the support from the European Commission. This document reflects the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein